

τοὺς βραχίονάς των μὲ κομβολόγια, κόγχας, δδόντας, καὶ μὲ πεπλεγμένα φύλλα τοῦ φοίνικος. Κρεμοῦν καὶ ἀπὸ τὰ ὠτα αὐτῶν χάλκινα ἐνώτια ἀρκετοῦ βάρους, ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὰ ὠτά των ἐκτείνονται εἰς μέγεθος ὅλως ὑπερφυσικόν.

Ἡ ἐν καιρῷ πολέμου ἐνδυμασία των εἶναι μᾶλλον ἐπεξεργασμένη καὶ ἐπιδεικτική. Τότε θέτουν εἰς τὰς κεφαλὰς των κίτρινον κεφαλόδεσμον ἐκ φλοιοῦ δένδρου, ἢ ὀρθὴν περικεφαλαίαν κεκοσμημένην μὲ πετρά, καὶ πλέκουν μὲ κομβολόγια τὰς μακρὰς καὶ μελαίνας τρίχας τῆς κεφαλῆς των, καὶ φοροῦν χονδρὸν βαμβακερὸν χιτωνίσκον ἔχοντα ἐρυθρὰ ποικίλματα, ἢ ἄλλα τοιαῦτα ζωηρὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται καλῶς εἰς τὸ χαλκοειδὲς δέρμα των, καὶ τοὺς παριστάνουν λίαν ζωηροὺς καὶ ἀριμανίους.

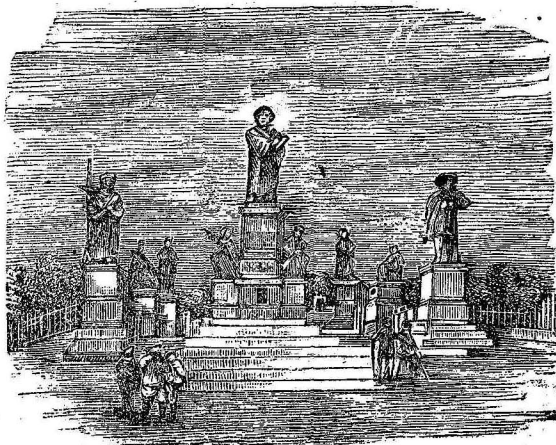
Ἡ θρησκευτικὴ κατάστασις τῶν Δυάκων εἶναι τὸ λυπηρότατον μέρος τῆς ἱστορίας αὐτῶν. Δὲν ἔχουσιν οὔτε ἱερεῖς, οὔτε εἰδῶλα· δὲν προσεύχονται διόλου, οὔτε προσφέρουν θυσίας ὅπως ἐξελείψωσι τὸν Θεόν. Ἐχουν μερικὰς συγκεχυμένας καὶ ἀορίστους ἰδέας, ληθθεῖσας πιθανὸν ἐκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ἐνὸς ὑπερτάτου, ὄντος ὀνομαζομένου Τούπα, ὅστις, λέγουσιν, διτ κατοικεῖ εἰς τὰς νεφέλας καὶ πέμπει ἐκεῖθεν τὴν βροχτὴν, τὴν ἀστραπὴν καὶ τὴν βροχίην· προσέτι, διτ ὑπάρχει τόπος εἰς τὰ καταχθόνια τῆς γῆς Σάθουα καλούμενος, ὅπου ὑπάρχουν οἱ καλοὶ μετὰ θάνατον. Ἀπασαί αἱ θρησκευτικαὶ γνώσεις τῶν Δυάκων περιορίζονται εἰς ταύτας τὰς ἀμυδράς ἰδέας. Ἐχουμεν ὁμῶς λόγον νὰ δοξάσωμεν τὸν Θεόν, διότι τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἤδη ἤρχισε νὰ ἀνατέλλῃ καὶ εἰς τὸ Βύρνεον. Ἀγγλοὶ καὶ Ὁλλανδοὶ ἱεροκῆρυκες πρότινος καιροῦ ἐγκαταστηθέντες ἐκεῖ γράφουν ἐσχάτως ἐκείθεν διτ πολλοὶ ἐκ τῶν Δυάκων ὄχι μόνον παρεδέχθησαν ἤδη τὸ αἰώνιον Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐπεσφράγισαν καὶ τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν των μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα των. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ εὐλογῇ τὸς Δυάκας.

ΕΑΝ ΜΕ ΑΓΑΠΑΤΕ ΣΤΗΡΙΧΘΗΤΕ ΚΑΛΩΣ ΕΠ' ΕΜΕ.

Εὐσεβὴς τις Ἀγγλὺς διδασκαλίσσα ἐδίδασκέ ποτε ἐν Περσίᾳ κλάσιν τινὰ Περσίδων κορασίων, ἅτινα ἐνεδιαφέροντο πολὺ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν των. — Ἡ κορία αὕτη κορυκαθῆσα πολὺ ἡμέραν τινὰ ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας, ἐφαίνετο καταπολλὰ ἀδύνατος καὶ λειποθύμος. Μία τῶν μαθητριῶν παρατηρήσασα τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀγαπητῆς τῆς διδασκαλίσσης ἐσηκώθη καὶ καθήσασα πλησίον αὐτῆς, τῇ εἶπε μὲ τρόπον τρυφερώτατον. «Στηριχθῆτε, παρακαλῶ ἐπ'

ἐμέ.» Ἡ ἀγαθὴ διδασκαλίσσα ἀγκούθησε μὲν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς μαθητρίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐλαφρῶς· ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ ἐπιδαρύνῃ τὸ κοράσιον. Ἡ μαθήτρια ὁμῶς ἐννοήσασα τοῦτο πάλιν τῇ εἶπε μὲ τὴν αὐτὴν γλακεῖαν φωνήν. «Ἐάν μὲ ἀγαπάτε στηρίχθητε καλῶς ἐπ' ἐμέ.»

Τεθλιμμένη Χριστιανὲ, εἴτε νέος εἴσαι εἴτε γέρον μὴ φοβῆσαι νὰ στηριχθῇς καλῶς ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν. Ἀκουσον τί ἐγράφη πρὸς παρηγορίαν πάντων ἡμῶν. «Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ρίψατε ἐπ' Αὐτόν, διότι Αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν.» (ἀ. Πέτρου ε', 7.) Χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθε νὰ κάμητε οὐδέν. Ἰωάν. ιε' 5.) «Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει.» (Ἐβρ. ιγ' 5.) «Αὐτὸς τῶντι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐδάσασε, καὶ τὰς θλίψεις ἡμῶν ἐπεφορτίσθη.» (Ἡσαΐας νγ' 4.) «Ἀπάτωρ παῖ, ἀμῆτωρ κόρη, ἐγκαταλειμμένη χήρα, καὶ πάντες οἱ πεφορτισμένοι μὲ ἀμαρτίαν, λύπην ἢ στενοχωρίαν, ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς ὑμᾶς· Ἐάν μὲ ἀγαπάτε στηρίχθητε καλῶς ἐπ' ἐμέ.

Τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Λουθήρου ἀνεγερθὲν μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἀνηγέρθη ἐν τῷ δημοσίῳ κή-
πων τῆς ἐν Γερμανίᾳ πόλεως Βορμὰτίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ 1521 συνήθροίσθη ἡ διάσκημος διαίτα, ἐνώ-
πιον τῆς ὁποίας προσκληθεὶς ὁ Λουθερός ὑπὸ Κα-
ρόλου τοῦ Ε'. Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας καὶ προ-
τραπεῖς ν' ἀρνηθῇ τὴν πίστιν του ἀπέρριψε μετ' ἀ-
ξιοθauernάστου τῶντι εὐτολμίας τὴν χαμεσπῇ, πρότα-
σιν τῶν παπιστῶν.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη οἰκοδομὴ ἀπεπερατώθη τὴν 24ην
Ἰουνίου 1869· δηλαδὴ δώδεκα ἔτη μετὰ τὴν κατὰ-
θεσιν τοῦ θεμελίου λίθου, καὶ ἐδαπανήθησαν εἰς αὐ-
τὴν 280,000 δραχμῶν, ἀπασῶν προελθουσῶν ἐξ αὐ-